

Aleg. 48.

SPRAWOZDANIE

Wydziału krajowego w przedmiocie wyłączenia przysiółka Dworzyska ze związku gminy Jeleśni, a przyłączenia do gminy Pewli małej w powiecie żywieckim.

Wysoki Sejmie!

Osada Dworzyska w powiecie żywieckim jest oddaloną od gminy Jeleśni, do której związku należy, blisko o 6 kilometrów, zaś od gminy Pewli małej blisko o $1\frac{1}{2}$ kilometra. Takie położenie osady Dworzyska jest w codziennych stosunkach z urzędem gminnym w Jeleśni przyczyną wielu niedogodności dla jej mieszkańców, a przynależność ta do tak oddalonej gminy nie tylko żadnego pożytku nie przynosi dla mieszkańców przysiółka, lecz owszem naraża ich na ponoszenie bezowocnych ciężarów publicznych.

Wykonywanie policyi miejscowej w osadzie tej jest dla Zwierzchności gminnej w Jeleśni niezmiernie utrudnione, a co najważniejsza, iż mieszkańcy rzeczzonego przysiółka właśnie z powodu znacznej odległości nie mogą korzystać z istniejącej w Jeleśni publicznej szkoły, a na utrzymanie jej wydatki ponosić muszą.

Okoliczności te skłoniły osadę Dworzyska do starania się o przyłączenie jej do związku sąsiedniej gminy Pewli małej.

W tym celu zawarł przysiółek ten z gminą Pewel małą ugodę na dniu 15. kwietnia 1879 regulującą wszechstronnie ten nowo powstać mający stosunek.

Rada gminna w Jeleśni nie zgodziła się wprawdzie uchwałą z 27. czerwca 1886 i uchwałą z 30. grudnia 1888 na żądane wyłączenie przysiółka ze związku swej gminy, a to z powodu, iż przez to siła podatkowa gminy znacznieby się osłabiła i że tem samem spełnienie obowiązków administracyi natrafłoby na przeszkody. Z uwagi jednak, iż obie te miejscowości żadnego wspólnego majątku nie posiadają, tudzież, że osada Dworzyska ciężary gminne bez żadnej dla swych mieszkańców korzyści ponosić musi, sprzeciwienie się gminy Jeleśni żądaniu przysiółka na uwzględnienie nie zasługuje.

To też Rada powiatowa w Żywcu na posiedzeniu z dnia 2. października 1888 oświadczyła się za uwzględnieniem prośby rzeczonej osady, a c. k. Starostwo w Żywcu odezwą z 23. sierpnia 1888 l. 5437 nie tylko oznajmiło, że żadne względy publiczne żądaniu przysiółka na przeszkodzie nie stoją, ale nadto oświadczyło, iż pomienione oddzielenie zasługuje w interesie mieszkańców przysiółka na gorące poparcie.

Osada Dworzyska liczy 57 zagród i około 350 morgów gruntu, zaś Pewel mała, do której przysiółek ten przyłączonym być chce, 33 zagród i około 207 morgów gruntu.

Wedle odezwy c. k. urzędu ewidencji katastru gruntowego w Żyweu z dnia 20. listopada 1888 l. 202, rozgraniczenie obu tych miejscowości nie natrafia na żadne przeszkody, albowiem przysiółek ten styka się z gminą Jeleśnią tylko od wschodu w długości około 200 sążni, gdzie naturalną granicę stanowi rzeka Koszarawa.

Właściciel obszaru dworskiego tak w Jeleśni jak i w Pewli małej jest jeden i ten sam.

Wedle odezwy c. k. Sądu powiatowego w Żyweu z dnia 9. października 1888 l. 8266, zmiana ta nie spowoduje żadnej zmiany w jurysdykcji rzeczowej.

Gdy przeto przeciw rzeczonemu żądaniu osady Dworzyska żadne przeszkody nie zachodzą, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy załączony projekt ustawy uchwalić.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

We Lwowie dnia 1. października 1889.

Marszałek krajowy

Tarnowski w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Franciszek Smolka w. r.

członek Wydziału krajowego.

U S T A W A

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o wyłączeniu przysiółka Dworzyska ze związku gminy Jeleśnia i wcielenie go do związku gminy Pewel mała w powiecie żywieckim.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Przysiółek „Dworzyska“ w powiecie żywieckim zostaje wyłączonym ze związku gminy „Jeleśnia“ a wcielony do związku gminy „Pewel mała“.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam' Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

